

ת"פ 27640/08/14 - מדינת ישראל נגד אוסמא אלחמאמדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 ינואר 2016

ת"פ 27640-08-14 מדינת ישראל נ' אלחמאמדה (עציר)

לפני כב' השופטת רות לורך, סגנית נשיא
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אוסמא אלחמאמדה (עציר)

נוכחים:

עו"ד יעל זליג - ב"כ המאשימה

עו"ד אבו קויידר - ב"כ הנאשם

הנאשם התייצב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה**, לפי סעיף 2332(2) ו-5(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); **נהיגה בקלות ראש הגורמת לתאונה**, לפי סעיף 262(2) + 238(2) לפקודת התעבורה; ו**נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים**, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

2. הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם הוצג בפניי בישיבה שהתקיימה ביום 24.3.2015, ובעקבותיו הורשע הנאשם בביצוע העבירות המתוארות לעיל. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש, אולם הוסכם כי יוגש תסקיר מטעם שירות המבחן.

ביום 21.5.2015 הגיש שירות-המבחן הודעה לפיה פנה אל הנאשם פעמיים וזימן אותו לפגישות, אך הנאשם לא הגיע מבלי להודיע על כך מראש, ואף לא יצר קשר לתיאום פגישה חלופית.

לישיבה שהתקיימה ביום 26.5.2015 לא התייצב הנאשם, והוצא נגדו צו הבאה. בישיבה הבאה הנאשם התייצב, וסנגורו ביקש כי שירות המבחן יזמנו פעם נוספת לצורך עריכת תסקיר.

ביום 23.8.2015 הגיש שירות המבחן הודעה נוספת, לפיה זימן את הנאשם לפגישות בשתי הזדמנויות נוספות, אך

עמוד 1

הנאשם נמנע מלהגיע, ואף לא יצר כל קשר עם השירות. נוכח התנהלותו, התרשם שירות המבחן כי לנאשם מוכנות מצומצמת לשיתוף פעולה, ולפיכך אין מקום למעורבות טיפולית בעניינו.

לפיכך, ביום 10.11.2015 טענו הצדדים לעונש, מבלי שהתקבל תסקיר מטעם שירות המבחן.

כתב-האישום המתוקן

3. בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, במועד ביצוע העבירות היה הנאשם פסול מלנהוג לפי החלטות בשני הליכים שנוהלו נגדו בבית-המשפט לתעבורה בבאר שבע. בשל כך, הופקד רישיון הנהיגה שלו בתחנת המשטרה.

4. ביום 17.4.2013 נפגשו הנאשם וחברו, פאוזי אבו עדואן (להלן: "פאוזי"), והחליטו לנסוע לבלות ברמלה. השניים נפגשו בשעות הערב של אותו היום בכפר שלם, ונסעו ברכבו של פאוזי לרמלה, כשהנאשם נהג ברכב. במהלך הערב, עם הגעתם לרמלה, אסף הנאשם את עדן בלאי, ידידתו (להלן: "עדן"), והשלושה פנו לבילוי משותף.

5. תחילה נסעו השלושה ברכב ברחובות רמלה ולוד. תוך כדי נסיעתם, החלו לשתות לשוכרה אלכוהול. לבסוף החליטו לנסוע ליער בן שמן. כשהגיעו ליער, עצרו את הרכב, יצאו ממנו, והמשיכו לשתות אלכוהול מסוגים שונים תוך שהם מאזינים למוזיקה ורוקדים לצליליה. בשלב מסוים ביקשה עדן מהנאשם ומפאוזי לחזור לרמלה על-מנת לאסוף את חברתה. הנאשם נהג ברכב בעודו תחת השפעת המשקאות המשכרים.

6. כאשר הגיעו השלושה לרמלה, הבחינה ניידת משטרה ברכב, ואז סימנה והורתה לו לעצור באמצעות הבהוב אורות וכריזה. משהבחין הנאשם במשטרה המורה לו לעצור, המשיך בנסיעה תוך שהוא נוהג ברכב בפראות ובמהירות במטרה להימלט מהמשטרה.

7. במהלך המרדף חצה הנאשם צומת באור אדום, וגרם לרכב אחר שנסע על הכביש לסטות לצד הדרך. לאחר מכן חצה הנאשם צומת נוספת באור אדום. כל אותו הזמן רדפו רכבי משטרה שונים אחרי הרכב וסימנו לו לעצור, אך הנאשם המשיך בנהיגתו המהירה ולא שעה גם לבקשות עדן ופאוזי לעצור את הרכב.

8. בהגיע הרכב לצומת נוספת, על אף שהנתיב בכיוון נסיעתו לא היה פנוי, ואור אדום דלק ברמזור, לא האט הנאשם את הרכב, והתנגש בעוצמה במונית שעמדה לפניו ברמזור, ובניידת משטרה שחסמה את הנתיב המקביל.

9. מיד לאחר התאונה ניסה הנאשם לעבור למושב האחורי של הרכב, אך נתפס בטרם הצליח לעבור מכיסא הנהג, כשהוא מדיף ריח אלכוהול חזק, משתולל ומתנגד למעצרו.

10. כתוצאה מהתאונה הובלה עדן לקבלת טיפול רפואי בבית-חולים, וכן ניזוקו שלושה כלי רכב: המונית, ניידת המשטרה, והרכב בו נהג הנאשם.

הראיות לעונש

11. מגיליון הרישום התעבורתי של הנאשם (ע/1), עולה כי הוא הוציא רישיון נהיגה בשנת 2011. בעבר קיבל מספר דו"חות תנועה בגין עבירות קלות, של חציית כביש כשברמזור אור אדום, נסיעה עם נוסע לא חגור, ונהיגה ללא תויות נהג חדש.

ביום 5.5.2012, כנהג חדש, ביצע הנאשם עבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק ואי ציות לתמרור של מתן זכות קדימה. הנאשם נדון בהעדרו, ורישיונו נפסל לתקופה של 5 חודשים, ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪, ופסילה על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, שהינה ברת הפעלה בהליך זה.

ביום 16.12.2012 ביצע הנאשם עבירה של נסיעה מעל המהירות המרבית המותרת. הוא נדון בהעדרו, ונגזרו עליו קנס בסך 1,500 ₪, פסילת רישיון לתקופה של 6 חודשים, ופסילה על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים, שהינה ברת הפעלה בהליך זה.

טענות הצדדים

12. **ב"כ המאשימה** הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר נהג ברכב כשהוא פסול מלנהוג, שתה משקאות משכרים, ונמלט משוטרים שביקשו ממנו לעצור תוך נסיעה פראית.

13. נטען כי נסיבות ביצוע העבירות הינן חמורות, שכן מדובר במסלול נסיעה ארוך יחסית, כאשר הנאשם מסכן כלי רכב אחרים, את הנוסעים עימו ברכבו, וכן את חייו שלו עצמו. הנאשם התנגש בשתי מכוניות ובכך גרם נזק לרכוש, וכן הביא לפגיעה, אם כי לא חמורה, בנוסעת שעמו. יתר על כן, מיד לאחר התאונה ניסה לעבור למושב האחורי ברכב על-מנת לשבש את חקירת התאונה, השתולל והתנגד למעצרו. הדבר מצביע על הזלזול של הנאשם ברשויות האכיפה.

14. ב"כ המאשימה הסבירה את השיהוי של כשנה וארבעה חודשים בהגשת כתב-האישום בהליך, בכך שהאירוע נחקר בתחילה בחשד לביצוע עבירה אחרת שאיננה עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, דבר שהוביל להתנהלות שונה של המאשימה לעומת תיקי מרדפים אחרים. המאשימה הצביעה על כך שהנאשם נמנע מלהתייצב לחלק מהדיונים שנקבעו בעניינו, ועל כן אין הוא יכול לבוא בטענות על חלוף הזמן מעת ביצוע המעשים.

15. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל. ב"כ המאשימה עתרה לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף הגבוה של מתחם הענישה, בתוספת פסילת רישיון לתקופה משמעותית, תוך הפעלת שתי תקופות הפסילה על תנאי שתלויות ועומדות נגדו במצטבר לתקופת הפסילה

שתיגזר בתיק זה. כמו כן ביקשה לגזור על הנאשם מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי.

16. **ב"כ הנאשם** הפנה לשיהוי שבהגשת כתב-האישום, כשנה וארבעה חודשים לאחר ביצוע העבירות, וזאת על אף שהנאשם נחקר בסמוך לאחר האירוע. מחדל זה של המאשימה פגע בנאשם, ומצדיק הקלה בעונשו.

17. נטען כי נסיבות האירוע מלמדות כי הוא מצוי ברף הנמוך של עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. אמנם ניזוקו רכבים בסיומו של האירוע, אלא שההתנגשות עם נידת המשטרה הייתה בשל רשלנות תורמת של הרכב המשטרה. בגין הנזק שנגרם לרכב המשטרה הוגשה תביעה אזרחית, והנאשם שילם במסגרת הסדר פשרה סכום של 30,000 ₪ כפיצוי על הנזק. יתר על כן, כתב-האישום אינו מפרט חבלה כלשהי שנגרמה לנוסעת שהייתה ברכבו של הנאשם.

18. נטען כי הנאשם לא ידע על עונשי הפסילה שנגזרו עליו בבית-המשפט לתעבורה, שכן אלה ניתנו מבלי שנכח בדיון. לנאשם אין כל עבר פלילי, ועברו התעבורתי אינו מכביד, שכן מרבית העבירות שביצע בעברו הן עבירות טכניות.

19. בשים לב לנסיבות המפורטות לעיל, סבורה ההגנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל.

20. נטען כי הנאשם סבל בעברו מבעיות נפשיות, אך בשל אי התייצבותו בפני שירות המבחן לא ניתן היה לבחון את הדברים. בשנתיים האחרונות הנאשם עובד באופן מסודר, ומנהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם הודה בביצוע המעשים, קיבל אחריות מלאה, ומתחרט על מעשיו. יש להקל עם הנאשם בהיותו צעיר ללא כל עבר פלילי.

21. **הנאשם** לא מסר דברים לעונש, על אף ההזדמנות שניתנה לו לצורך כך.

דין והכרעה

22. הן המאשימה והן ההגנה ביקשו לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות אותן ביצע הנאשם. מאחר ומדובר בעבירות אשר בוצעו בסמיכות זמנים, וקיים קשר הדוק ביניהן, אף אני סבורה כי יש לראות בהן אירוע אחד, ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין.

23. העבירה העיקרית בה הורשע הנאשם הינה עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה. הערך החברתי העומד בבסיס העבירה הינו הגנה על חיי אדם ועל שלמות הגוף של העושים שימוש בנתיבי התחבורה, לרבות הנהג ונוסעי רכבו. לאור ערכים חברתיים חשובים אלה ראה המחוקק לקבוע עונש מרבי של 20 שנות מאסר לצד עבירה זו.

24. נסיבות ביצוע העבירה בעניינו הינן חמורות. הנאשם נהג ברכב על אף שרישיונו נפסל בשני הליכים שונים חודשים ספורים קודם לאירוע. טענות ההגנה כי הנאשם לא ידע על פסילת רישיונו אינן סבירות, באשר כתב-האישום מפרט כי רישיונו של הנאשם הופקד במשטרה לאחר פסילתו, והוא הודה בעובדה זו. נהיגתו של הנאשם ברכב זמן קצר לאחר שרישיונו נפסל מהווה זלזול בוטה וחוסר מורא מפני החוק.
25. הנאשם נהג ברכב לאחר ששתה משקאות משכרים יחד עם חבריו שנסעו עמו, וגם זו מהווה נסיבה לחומרה ולהעצמת הסיכון שבנהיגתו. כך נהג הנאשם למרות היותו נהג חדש שקיבל רישיון נהיגה רק בשנת 2011.
26. במהלך המרדף נהג הנאשם בפראות לאורך מספר צמתים בעיר רמלה, בשעת ערב. הנאשם לא שעה להוראות השוטרים לעצור את רכבו, לאור האדום שברמזורים, ואף התעלם מבקשותיהם של חבריו כי יעצור את הרכב.
27. למרבה המזל, הסיכון הרב לחיי אדם שנבע ממעשיו הפסולים של הנאשם לא התממש, ועל אף שבעקבות המרדף נגרמה תאונה בה היו מעורבים שני רכבים נוספים, מעשיו גרמו לנזקים קלים יחסית. נהיגתו הפראית של הנאשם הביאה אותו להתנגש בעוצמה במונית שעמדה ברמזור, ובניידת משטרה שחסמה את הנתיב המקביל לנתיב נסיעתו. כתוצאה מכך ארעו נזקים לרכבים אלה ולרכב בו נהג הנאשם. כתב-האישום מפרט כי כתוצאה מהתאונה הובלה הנוסעת ברכב לקבלת טיפול רפואי בבית-חולים, אך לא מפורט מהו הנזק שנגרם לה, ונראה כי מדובר, לכל היותר, בפגיעה פיזית קלה.
28. התנהלותו של הנאשם בסמוך לאחר התאונה מהווה נסיבה נוספת לחומרה. לאחר התאונה ניסה הנאשם לעבור ממושב הנהג למושב האחורי של הרכב, על-מנת להכשיל את השוטרים לחשוב כי לא נהג ברכב. הנאשם נתפס בטרם הצליח לעבור מכיסא הנהג, כשהוא מדיף ריח אלכוהול חזק, ואז בחר להשתולל ולהתנגד למעצרו.
29. מדיניות הענישה המקובלת בעבירה העיקרית בה הורשע הנאשם הינה מחמירה. בע"פ 8421/12 בן חיים נ' מדינת ישראל (29.9.2013) נאמר:

"הפסיקה מייחסת חומרה רבה לעבירה העיקרית בה הורשע המערער - סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה - אשר מעבר לסכנה שמעמידה לחייהם של עוברי אורח, מעידה על זלזול בחוק ובגורמים האמונים על אכיפתו. כמו כן, עבירה זו הפכה שכיחה ביותר במדינתנו ובתי המשפט פועלים כדי למגרה. על רקע זה נקבע בפסיקה רף ענישה גבוה לעבירה זו, אשר עומד על ארבע שנות מאסר בפועל, ובתי המשפט ממשיכים לדבוק בו בשאיפה למגר תופעה מדאיגה זו..."

מדיניות ענישה מחמירה זו עומדת על מכונה גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין (ראו: ע"פ 2499/14 אלנבארי נ' מדינת ישראל (5.11.2014)).

30. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, נעזרתי בפסקי הדין הבאים, תוך התחשבות בשינויים הנדרשים, לרבות לעניין משכו של המרדף, הנסיעה בכבישים ראשיים או במרכזי ערים, הסיכון שנוצר בשל המרדף, והנזק שנגרם בפועל:

א. ע"פ 3641/14 מדינת ישראל נגד חסונה (2.7.2014) - המשיב, אשר נהג ברכב על אף שרישיונו נפסל, לא נשמע להוראות שוטרים אשר קראו לו לעצור, האיץ וחצה צומת באור אדום. בהמשך סימן לשוטרים שבכוונתו לעצור, אולם שוב האיץ ופגע בניידת משטרה בעוצמה. לאחר מכן המשיך בנסיעה פראית, עלה על מדרכות, נסע בניגוד לכיוון הנסיעה והמשיך בנסיעה למרות תקר באחד הגלגלים. מחשש לפגיעה בעוברי אורח ירה שוטר באוויר ולכיוון גלגלי הרכב. לבסוף נחסם הרכב. כשביקש השוטר לאזקו החל המשיב להשתולל וניסה להימלט. המשיב בעל עבר פלילי, אך מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שנגזר על המשיב סוטה לקולא ממתחם העונש ההולם את המעשים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, תוך שהודגש כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, ועונשו של המשיב הוחמר ב- 10 חודשים נוספים, באופן אשר העמיד את העונש על **25 חודשי מאסר בפועל**.

ב. ע"פ 5832/13 רובין נ' מדינת ישראל (8.4.2014) - המערער ניסה להתחמק משוטרים שהורו לו לעצור, נסע בפראות ברחובות נתניה, חצה צמתים באור אדום, איבד שליטה על רכבו ופגע באי תנועה. כתוצאה מכך נפצעו שתיים מנוסעות הרכב. נקבע כי מתחם העונש ההולם את עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בנסיבות דנן נע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שהודה בביצוע המעשים והינו נעדר עבר פלילי, נגזרו בבית-המשפט המחוזי 42 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון ופיצוי לנפגעות התאונה. בית-המשפט העליון הפחית את עונשו לכדי **36 חודשי מאסר בפועל**, תוך התחשבות בגילו הצעיר ובהמלצת שירות המבחן.

ג. ע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל (24.10.2013) - המערער נהג בשעת לילה מאוחרת תחת השפעת משקאות משכרים, מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה תקף. משניסו שוטרים לעוצרו, נמלט תוך נהיגה פראית, ואף פרץ מחסום משטרי שנפרס על-מנת לעוצרו. על המערער, אשר לו עבר פלילי מכביד, נגזרו **42 חודשי מאסר בפועל**, וכן הופעל עונש מאסר מותנה, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ד. ע"פ 7234/13 אימאם נ' מדינת ישראל (13.7.2014) - המערער נהג ברכב על אף שרישיונו נפסל, ושוחח בטלפון תוך כדי נהיגה. שוטרים שהיו במקום סימנו לו לעצור, אך המערער האיץ מהירות נסיעתו, נסע בפראות זמן רב בכבישים שונים, עבר בין נתיבים בחדות,

תוך שהוא גורם לרכבים אחרים בכביש לסטות מנתיבם או לבלום בלימת חירום. בהמשך חצה צומת באור אדום, ונסע נגד כיוון התנועה. במהלך נסיעתו הפרועה פגע בשני רכבים. המערער הצליח להימלט ונתפס כחודשיים לאחר מכן. למערער עבר פלילי עשיר, הוא ישב במאסרים ממושכים, והעבירות שביצע נעשו כחודש לאחר שחרורו ממאסר. בית-המשפט המחוזי גזר על המערער **54 חודשי מאסר בפועל**. ערעור שהוגש לבית-המשפט העליון נדחה.

ה. ע"פ 7222/13 **אלוג' נ' מדינת ישראל** (29.9.2014) - המערער נהג ברכב במהירות מופרזת לאחר ששתה משקה משכר, וזאת על אף שרישיונו נפסל. לאחר ששוטרים ביקשו לעוצרו, נמלט והחל לנסוע בפראות תוך ביצוע עבירות תנועה רבות וסיכון מספר כלי רכב והולכי רגל. למערער עבר תעבורתי מכביד. הוא אב ל-15 ילדים, חלקם בעלי מוגבלויות. בית-המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות, וגזר עליו **48 חודשי מאסר בפועל**, וכן הפעלת עונש מאסר מותנה במצטבר. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ו. ע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** (2.8.2015) - הנאשם נהג שעה שרישיונו נפסל, וביצע רצף עבירות תנועה במרכזה של העיר אשדוד בשעה בה התנועה הומה. שוטרים שחזו במעשה סימנו לנאשם לעצור, ואז החל הנאשם לנסוע במהירות ובפראות בניסיון להימלט. המרדף אחריו נמשך 7 דקות, במהלכן סיכן מספר כלי רכב אחרים וכן הולכי רגל. האירוע הסתיים בהתנגשות בין רכבו לרכב של אחד השוטרים שדלקו בעקבותיו. בית-המשפט המחוזי ציין כי מדובר באירוע מרדף חמור, ולפיכך קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, ולו עבר תעבורתי מכביד מאוד, נגזרו **50 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**. בית-המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע ודחה את ערעור הנאשם על חומרת עונשו.

31. ההגנה הפנתה לת"פ (מחוזי מרכז) 44188-08-14 **מדינת ישראל נ' שואהנה** (20.7.2015), בו גזרתי על נאשם שהורשע בביצוע עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה **30 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים. לטענת ההגנה, מדובר במקרה שנסבותיו חמורות מהנדון בענייננו. ואולם, עיון בגזר-הדין מעלה כי באותו מקרה התנהל מרדף קצר יחסית, ללא חציית צמתים או רמזורים. נהיגתו של הנאשם לא גרמה לתאונה, וכן לא נגרם נזק כלשהו לגוף או לרכוש. כמו כן, לנאשם היה רישיון נהיגה תקף בעת ביצוע המעשים, ולא יוחסה לו עבירה של נהיגה בשכרות. נסיבות אלה מצביעות על כך שמדובר במקרה שחומרתו פחותה מהמקרה הנדון בענייננו.

32. לאחר בחינת השיקולים השונים שהובאו לעיל, אני רואה לקבוע כי **מתחם העונש ההולם את אירוע המרדף בנסיבות ביצועו בענייננו נע בין 36 ל-50 חודשי מאסר בפועל**.

העונש הראוי לנאשם

33. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם בביצוע המעשים.

כמו כן התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם, כבן 26, ובכך שאין לו כל עבר פלילי, הוא מעולם לא ישב במעצר או במאסר, ושליחתו למאסר ממושך לראשונה בחייו צפויה להיות עבורו חוויה שאינה קלה.

34. שקלתי גם את טענות ההגנה בדבר השיהוי בהגשת כתב-האישום במקרה זה. הנאשם שוחרר לאחר חקירתו, וכתב האישום נגדו הוגש רק לאחר כשנה וחצי. ואולם, בשים לב להסברה של התובעת ולהתנהלותו של הנאשם בהליך זה, אי התייצבותו לחלק מהדיונים וכן בפני שירות המבחן, דבר שהוביל להימשכות ההליך - ראיתי ליתן לטענת השיהוי משקל מצומצם בגזירת העונש הראוי.

35. שקלתי לחומרא את עברו התעבורתי של הנאשם. העובדה שהנאשם ביצע את מעשיו החמורים כנהג חדש המצוי בפסילה בעקבות שני הליכים נגדו, מצביעה על זלזול מוחלט בחוקי התעבורה. בניגוד לטענת ההגנה, עבירות התנועה שביצע הנאשם ואשר בגין נפסל רישונו אינן עבירות טכניות, כי אם עבירות שיש בהן כדי לסכן את הנאשם עצמו וכן נהגים אחרים. הצורך בהרתעתו של הנאשם מביצוע עבירות דומות בעתיד, אינה מאפשרת גזירת עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה, כנטען על-ידי ההגנה.

36. התחשבתי גם בהתנהלותו של הנאשם אל מול שירות המבחן, המלמדת כי אין מקום לשקול הקלה בעונשו של הנאשם בשל שיקולי שיקום.

37. המאשימה עתרה לגזור על הנאשם קנס משמעותי וכן פיצוי כספי. ואולם, בשים לב לעונש המאסר שמצאתי לגזור על הנאשם, לגילו הצעיר יחסית, וכן לעובדה שהנאשם שילם במסגרת הליך אזרחי שנוהל נגדו סכום משמעותי של 30,000 ₪ בגין הנזק שגרם לניידת המשטרה, לא ראיתי לגזור עליו ענישה בעלת רכיב כלכלי.

38. לאחר בחינת השיקולים לקולא ולחומרא ואיזון ביניהם, אני רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 42 חודשים מאסר בפועל.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש הגורמת לתאונה, ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

ד. פסילה מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

ה. אני מורה על הפעלת תקופת הפסילה המותנות שנגזרו על הנאשם בבית-המשפט לתעבורה בבאר-שבע (ת"פ 5443-01-13; ת"פ 4809-08-12), בחופף לתקופת הפסילה שהוטלה בגין הליך זה.

סך כל תקופת הפסילה- 24 חודשים מיום שחרורו מהמאסר.

ו. 6 חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע.

ז. נוכח הסכמת המאשימה, אני מורה על שחרור רכב וולוו שמספרו 4963917 אשר שימש לביצוע העבירות, והוא יוחזר לבעליו.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ו, 12/01/2016 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכבת את ביצוע עונש המאסר בפועל עד ליום 01/03/16.

ביום זה עד השעה 11:30 יתייצב הנאשם בכלא ניצן אלא אם כן יערך מיון מוקדם.

תנאים להבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי המאסר בפועל:

1. צו עיכוב יציאה מהארץ.
2. הפקדה במזומן בסך 10,000 ₪, ההפקדה תיעשה עד ליום 17/01/2016.
3. התחייבות עצמית וערבות צד ג' על סך 10,000 ₪ כל אחד.
עמוד 9

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ו, 12/01/2016 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא